

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **Ing. Bc. N. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2024, čj. MPSV-2024/126915-911, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2025, čj. 21 Ad 18/2024-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu z 14. 3. 2024, čj. 13721/2024/AAC, byla žalobkyni podle § 44 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, od 1. 2. 2024 odejmuta dávka pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti napadenému rozsudku podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[3] Stěžovatelka v podané kasační stížnosti žádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V nyní posuzovaném případě se jedná o řízení ve věci pomoci v hmotné nouzi a státních dávek, které je přímo ze zákona osvobozeno od soudních poplatků [§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Pro účely rozhodnutí o ustanovení zástupce bylo ale nutné posoudit, zda byly splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků stanovené v § 36 odst. 3 s. ř. s. i přes to, že stěžovatelka byla ze zákona osvobozena. Nejvyšší správní soud stěžovatelce zaslal k vyplnění *Formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech fyzické osoby pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce* (dále „formulář“), který byl Nejvyššímu správnímu soudu vyplněný doručen 13. 5. 2025.

[4] Informace obsažené ve formuláři vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako neúplné a nevěrohodné, neboť z nich nebylo zřejmé, jakým způsobem stěžovatelka hraří tvrzené výdaje. Nejvyšší správní soud proto výrokem I. usnesení z 19. 6. 2025, čj. 22 Ads 75/2025-33 návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl a výrokem II. stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 2 týdnů předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, anebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že sama disponuje vysokoškolským právnickým vzděláním.

[5] Usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pátek 4. 7. 2025 (viz doručenka na č. l. 34 soudního spisu). Poslední den stanovené lhůty tak připadl na pátek 18. 7. 2025. Stěžovatelka v této lhůtě (a ani později) na výzvu soudu nikterak nereagovala.

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. *musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě (ani později) existenci zastoupení advokátem (případně požadovaného vzdělání) nedoložila, tj. neodstranila nedostatek podmínky řízení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. července 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu